

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/a-c/euzebiusz-henryk-burski/50925.Euzebiusz-Henryk-Burski.html>
2024-07-16, 15:12

mjr art. **Euzebiusz Henryk Burski**. Urodzony 15 VII 1900 w Warszawie, syn Andrzeja i Jadwigi z Nawrotów. Ukończył 7-klasową Szkołę Handlową Zgromadzenia Kupców m.st. Warszawy, maturę złożył w 1923 jako eksternista. 10 XI 1918 wstąpił do Legii Akademickiej w Warszawie, od 4 I 1919 wraz z 36 p.p. Legii Akademickiej brał udział w kampanii przeciw Ukraińcom w Małopolsce Wschodniej. Uczestniczył w bitwach pod Rawą Ruską, Kamionką, Żółkwią, Lwowem, Kulikowem, Hamulcem, Grzybowcem, Sokolnikami i w walkach pozycyjnych pod Skniłowem. W czerwcu 1919 został awansowany do stopnia kpr. Pod Czortkowem był ranny w nogę. 6 VII 1919 został przeniesiony z Legią Akademicką do Warszawy, a następnie odkomenderowany do Szkoły Podchorążych (klasa 15/P/). Po ukończeniu nauki, 1 XI 1919, został mianowany pchor., a 1 XII 1919 - ppor. Został przydzielony do baonu zapas. 24 p.p., następnie rozkazem DOGen. Kielce przydzielony do 66 p.p., skąd odkomenderowany do II baonu 264 ochotniczego p.p., z którym wyruszył na front jako dca 5 komp. Od lipca 1920 służył w 83 p.p. jako dca plutonu i komp. 15 IX został wraz z baonem przydzielony jako adiutant I baonu 2 Syberyjskiego p.p. w Brygadzie Syberyjskiej. W 1921 ukończył kurs inf. dla oficerów sztabowych w Grudziądzu. Od marca 1922 do maja 1924 był zwolniony do rez. celem ukończenia szkoły (matura). 1 V 1925 awansował do stopnia por.

Od maja 1924 do kwietnia 1927 był dcą plutonu, a następnie bat. w 18 p.a.I. W 1925 odbył 10-miesięczny kurs w SMOA w Toruniu. Od kwietnia 1927 do marca 1932 służył w 10 p.a.I. jako dca plutonu, a następnie dca bat. W 1931 był na kursie instruktorów jazdy w Toruniu. Od marca 1932 do września 1937 był dowódcą bat. w 7 p.a.c. Awansował do stopnia kpt. 19 III 1937. W 1937, po ukończeniu XIII kursu inf. przy Oddz. II SG przeszedł do służby wyw. Skierowany do KOP, gdzie od 13 VIII 1937 przejął obowiązki oficera kontrwywiadowczego, następnie kierownika plac. wyw. w Głębokiem (pułk KOP „Głębokie”).

We wniosku o odznaczenie Srebrnym Krzyżem Zasługi szef Wydz. Wyw. Oddz. II SG, ppłk dypl. Stefan Mayer, napisał: „Kpt. Burski Euzebiusz Henryk za swą godną i sumienną pracę na stanowisku oficera wywiadowczego Plac. Wyw. KOP w zupełności zasługuje na odznaczenie go Srebrnym Krzyżem Zasługi”. We wrześniu 1939 otrzymał pochwałę szefa Wywiadu KOP (17 IX). Według relacji złożonej 2 V 1941 przez Euzebiusza Burskiego 17 IX 1939 został wysłany z wachm. Aleksandrem Cajdlerem w kierunku na Czortków celem

rozpoznania i stwierdzenia nadchodzących oddziałów sowieckich. Zadanie to wykonali, przechodząc przez pierwsze linie sowieckie i następnie meldując o ustaleniach. Szef Wywiadu KOP, mjr Gurbski, w 1940 miał oświadczyć Burskiemu, iż za ten czyn przedstawił go do odznaczenia Krzyżem Walecznych i że uzasadnił to w meldunku złożonym do Komisji Rejestracyjnej MSWojsk.

17/18 IX Euzebiusz Burski przekroczył granicę rumuńską z Naczelnym Dowództwem, a następnie przedostał się do Francji, gdzie od 1 XI 1939 służył w Referacie Ochrony Wydz. IV (Bezpieczeństwa) Oddz. II Szt.NW.

Po klęsce Francji przedostał się przez Hiszpanię do Wielkiej Brytanii. Od 27 VII 1940 do 6 XI 1941 przebywał w obozach WP w Szkocji jako działonowy, a następnie kwatermistrz w jednostkach kadrowych. W 1941 ukończył kurs art. w 3 d.a.l.

Od 6 XI 1941 do 1 I 1944 miał czasowy przydział do dyspozycji szefa Szt. NW. Od 1 I 1944 służył w Sekcji Łącznikowej „A” Oddz. Inf. Wyw. Szt.NW przy brytyjskim Naczelnym Dowództwie (War Office) jako referent. 27 V 1945 awansował do stopnia mjr. 9 XI 1946 zgłosił wstąpienie do PKPR, 1 II 1947 został przeniesiony do dyspozycji szefa SG.

Po wojnie żył na emigracji w Wielkiej Brytanii, zmarł 22 XII 1959 w Londynie, został pochowany na cm. Brompton. Żonaty z Doriną Ionescu (Rumunka).

Odnaczenia:

- Krzyż Walecznych - dwukrotnie (1921),
- Medal Niepodległości,
- Srebrny Krzyż Zasługi (1938),
- Medal Wojska,
- Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918-1921 (1928),
- Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości (1928),
- Brązowy Medal Długoletniej Służby,
- Defence Medal (bryt., 1946).

Opracował: **Tadeusz Dubicki, Andrzej Suchcitz**. Tekst ukazał się w: *Oficerowie wywiadu WP i PSZ w latach 1939-1945*, Tom I, Warszawa 2009, s. 68-69 .